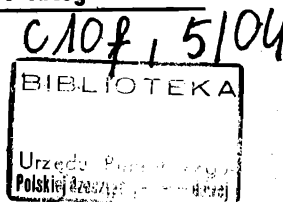

14 lutego 1927 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 4810.

Kl. 10 c 7.

Karl Maus
(Charlottenburg, Niemcy).

Sposób odwadniania i stłaczania torfu.

Patent dodatkowy do patentu Nr 4529.

Zgłoszono 9 kwietnia 1924 r.

Udzielono 29 kwietnia 1926 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy odmiany sposobu odwadniania i stłaczania torfu według patentu Nr 4529. Torf surowy według powyższego patentu podlega wprost po wydostaniu z ziemi, bez uprzedniego rozdrobnienia, które zniweczyłoby jego włóskowatość, powolnemu stłaczaniu w komorach, zbudowanych ze sit.

Według wynalazku niniejszego otrzymanych tą drogą kształtek torfowych nie suszy się naturalnie lub sztucznie, lecz łamie je i otrzymaną w ten sposób silnie odwodnioną, napół suchą i gruboziarnistą masę stłacza się powtórnie, w danym razie po dodaniu pewnej ilości gruboziarnistego torfu suchego. Powtórne stłaczanie trwa krócej niż pierwsze i daje duże korzyści.

Postępując według wynalazku niniejszego można uzyskać torf prasowany o zawartości wody około 40 — 50% zapomocą całkowitego wykorzystania i sztucznego podtrzymania, oraz tworzenia naturalnych dróg odwadniających, znajdujących się w torfie. Przy jednorazowym powolnym stłaczaniu torfu surowego w komorach, zbudowanych z sit, bez uprzedniego zniszczenia naturalnej włóskowatości, powstają kształtki, których skorupa zewnętrzna grubości kilku milimetrów jest silnie zgęszczona i utwardzona przez spłśnienie, wobec czego dalsze ujście wody z wnętrza jest utrudnione. Po połamaniu kształtek i mieszaniu kawałków, silniej odwodnione spoiste i twarde cząstki zostają jako tako równo-

miernie rozdzielone w całej masie i oddziałują przy ponownem drugiem stłaczaniu nie tylko hamująco, lecz przeciwnie dodatnio na przebieg odwadniania. Rozdrobnione i rozdzielone cząstki skorupiane silniej odwodnione i spoiste oddziałują na niezupełnie jeszcze odwodnione cząstki włóskowate i zwiększają ilość dróg do odprowadzania wody. Tem też można sobie wytłumaczyć nadzwyczaj dobre wyniki drugiego stłaczania. Odwadnianie, wywołane cząstkami skorupy zewnętrznej w mieszaninie, spotęgować można jeszcze sztucznie, przez dodanie pewnej ilości gruboziarnistego torfu suchego, który nie powinien zawierać ponad 30% wody. Ziarnisty torf suchy otwiera włóskowate pory i wytwarza nowe kanały do wyciekania wody podobnie, jak zmieszane twarde cząstki skorupy. Ilość gruboziarnistego torfu suchego, dodawana przed wtórnem stłaczaniem, winna wynosić około 5 — 10% świeżego torfu. I do tego wtórnego stłaczania, które bez jakichkolwiek ujemnych objawów można przyspieszyć, należy ściany komór oraz wkładki zaopatrzyć w sita.

Dodawaniem suchego torfu w postaci mialkiego proszku lub pyłu nie można osiągnąć wyników pożądaných, ponieważ pył torfowy wchłania bardzo źle wodę i wydziela wchłoniętą wodę tylko z trudnością. Torf gruboziarnisty natomiast, bądź w postaci połamanej skorupy zewnętrznej,

tworzącej się przy pierwszem stłaczaniu, bądź w postaci dodawanego torfu suchego, działa także z tego powodu korzystnie, że wchłania wodę i wydziela ją z łatwością. W sposobie niniejszym jest więc bardzo ważnym momentem jak najlepsze podtrzymanie i tworzenie naturalnych dróg do wyciskania wody, tak przy pierwszem, jako i drugiem stłaczaniu.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób odwadniania i stłaczania torfu według patentu Nr 4529, w którym torf surowy natychmiast po wyjęciu z ziemi bez uprzedniego rozdrabniania, które niweczyłoby jego włóskowatość, ulega powolnemu stłaczaniu w komorach, zaopatrzonych w ściany z sit, znamienny tem, że otrzymane silnie odwodnione kształtki zostają połamane i w stanie połamanym i ziarnistym zmieszane z pozostałą masą, z dodaniem torfu suchego gruboziarnistego, przyczem cała mieszanina zostaje następnie stłoczona ponownie w komorach zaopatrzonych, podobnie jak przy pierwszem stłaczaniu, w ściany z sit.

Karl Maus.
Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.